

Architektura našeho těla je připravená na to, aby jí pomohly především české byliny

radiouniversum.cz/neumannova-helena-1d-architektura-naseho-tela-je-pripravena-na-to-aby-ji-pomohly-predevsim-ceske-byliny

1. listopadu 2023

Helena Neumannová Díl 1/3

Text 1.11.2023 23 min Přehrát

#Příroda #Zdraví



Je podzim, doba hektického vzruchu, který kulminuje před Vánocemi. Doba starostí, sklizení, uskladňování, nedostatku času, kterou dnes střídá doba uklidnění a usebrání, ale doba nakupování a shánění, a posléze i přecpávání se. Tak takto to u mnohých z nás stále funguje. Ale přibývá i těch, kteří se v těchto časech vydávají naopak cestou zklidnění. Pozornějšího přístupu k životu a zejména k lidem ve svém okolí. Dopřejí si půst, alespoň částečný, a různé léčebné terapie, se kterými nečekají až na jaro, jak je v našich končinách stále převažujícím zvykem. A tak je možno toto vysílání možno označit za preventivní. Je určeno především pro ty, kdo si předsevzali, možná letos poprvé, že se pokusí podzim a konec roku prožít trochu jinak, normálněji, přirozeněji. Milí posluchači, mým hostem je naturopatka

Helena Neumannová, která naturopatii vystudovala v Caracasu, a v Česku vystudovala obor pediatriká sestra. Je také zakladatelkou Levandulového údolí.

Martina: Když jsem tady hovořila o závěru roku, o podzimu a Vánocích, tak jaký čas je to pro tebe?

Helena Neumannová: Tak nejprve přijde posvícení, kdy se ještě slavilo, tam je potřeba si říci, že to byla doba lovů, honů, oslav, lidé stále ještě měli z čeho brát, protože se dokončovala sklizeň a úroda, v lesích bylo plno zvěře a páni se předháněli, kdo měl větší úlovek, ale právě po tomto čase posvícení dochází, a ono upřímně i v dnešním světě je to potřeba, k takovému, jak jsi krásně řekla, zklidnění, a to zklidnění neprobíhá jenom proto, že je tu jakýsi příběh z Betléma a čas, který nazýváme adventem, ale to zklidnění přicházelo u našich slovanských předků především proto, že měli konečně čas se zastavit. Zastavit se od té dřiny, práce, úmoru a tak dále, a to zastavení se byla konečně doba, kdy se mohli ponořit se do sebe.

Dneska říká paní profesorka Anička Hogenová, napít se ze svého pramene a zjistit, kdo jsme a kudy kráčíme – půjčím si její slova, protože jí nesmírně obdivuji. Takže my sami se snažíme jít touto cestou, a přichází čas, kdy my jsme třeba otevřeli v Levandulovém údolí tradiční slovanskou Bylinnou chýši, kde opět pečujeme o člověka opravdu všemi smysly, to znamená, přikládají se obklady, suché i mokré, protože hydroterapie v rámci lázeňství byla fantastická. Snažíme se podávat takové bylinné nápoje a nálevy, které toho člověka ozdraví a zlepší mu celkově jeho mysl, tělo a duši, a samozřejmě se snažíme pracovat i s lymfou a s dýchacím systémem, s aromaterapií přímou i nepřímou, protože právě to celkové ponoření se do sebe spočívá v tom, že opečujete mysl, tělo a duši. A je krásné, že vlastně teď se té mysli, těla a duše dotýkají i nové poznatky v moderní medicíně, protože se konečně řeklo nahlas to, k čemu se přiklání

naturopaté od dob Paracelsa a Rudolfa Steinera a dalších, že opravdu 95 % našeho zdraví tvoří to, jak o sebe pečujeme, nikoliv DNA, nebo naší genetickou výbavou. A to je nádhera.

Krajina, stromy, keře a zeleň kolem nás má obrovskou léčivou sílu, a my si to kolikrát neuvědomujeme

Martina: My se tady tomu budeme věnovat, těmto novým poznatkům, za chvíli, ale já bych přece jen zůstala tady u těch tradic a v tom okamžiku, ve kterém se právě teď nacházíme. Protože my se scházíme na konci října právě proto, že preventivně, protože jak říkával otec Reinsberg, co nestihneš o adventu, už na svátky nedoženeš. A ono to platí o spoustě dalších věcí. To znamená, že když my se teď nenachystáme na tu takzvanou „malou smrt“, jak se jí říká, zimě, a tomu co přichází, je to takový poeticko-děsivý název, malá smrt, tak bychom mohli opět tento rok projít tímto obdobím tak jako všemi předchozími. To znamená ve spěchu, v chaosu, přetížení, vynervování, utahání a připravení jenom na to za velké peníze nakoupit dárky, které nikomu moc neudělají radost, a pak se svalit pod stromeček.

Helena Neumannová: No, krásně jsi to řekla. Budeme-li se tedy bavit o klasickém podzimu, tak já vlastně za nás mohu říct, nebo za lidi, kteří se přiklání k přírodě a spojují se s přírodou, že když se kolem sebe rozhlédneme, tak ta krajina, a zase tady mohu nahrát na nádherná slova Václava Cílka, že vlastně stromy, keře a zeleň kolem nás má obrovskou léčivou sílu, a my si to kolikrát neuvědomujeme, třeba v těchto dnech, tak krajina nás léčí neuvěřitelným způsobem. Je to zase jenom o tom, zastavit se, odejít z toho automobilu, nebo z toho vybetonovaného příbytku, z obchodních center, kde se lidé nachází. Nepotřebujeme jezdit do Egypta na lehátko, nebo do Dubaje na horké dny, opravdu, když zajedeme do našich penzionů, do našich lesů, do nádherné Šumavy, jižních Čech, hor, našich horských středisek, tak načerpáme takovou sílu a dokážeme se tak léčit, že skutečně po obyčejném víkendu můžeme být jinou bytostí.

Večer si zapálíme svíčku, snažíme se samozřejmě zapalovat svíčky, které nám nevydávají jed pro naší dýchací soustavu, prosím. Protože musím říct, že jsem naprosto šílená z toho, kolik firem propaguje ty vonné svíčky, které samozřejmě tedy způsobují ne úplně dobré věci našemu tělu a dýchacímu systému, takže se na to zase musím podívat z tohoto úhlu pohledu. Ale zapálíme oheň v krbu, zapálíme oheň v kamnech, posedíme, jak se říká, se sousedem, protože přece, když já přijedu do jižních Čech, nebo na Šumavu, tak se strašně ráda ptám těch lidí, kteří to tam vlastní, jak se jim daří. Co se nového děje, co se tady nového událo, kam by mně doporučili jít, jestli jsou nová místa, nebo něco nového se zrekonstruovalo. A upřímně, ta radost je potom dvojitá, protože nejenom, že pomáhám sama sobě a pečuji a léčím se, ale pomáhám i těm svým krajanům. Těm svým blízkým. A o to tady jde.

To je to, co my v naší zemi až tak úplně neumíme. My máme strašně moc bohatých lidí, nedávno mi jeden ekonom řekl, že na každém českém účtě leží v průměru půl miliónu, přestože si lidé stěžují, že nejsou finance. Já jsem říkala, kdo asi ten průměr dělá, ale to je právě ono. Proč nemají ti, kterým se tady zadařilo a je jim přáno, proč nemají potřebu českou zemi pozvednout a pomoci těm lidem tady u nás. Proč musí vyvádět neustále finance ven? Proč Češi musí neustále utrácet své peníze v Egyptě? A nevím, v dalších zemích. Já neříkám, jednou ročně jet k moři, ale proč neumíme objevovat to nádherné, co tady máme od našich předků, a i současných rodin, a zároveň pečovat o svoji mysl, tělo a duši?

Architektura našeho těla je připravená na to, aby jí pomohly primárně české byliny, které tady rostly stovky let stejně jako my

Martina: Heleno Neumannová, ty, když hovoříš, tak ty říkáš, české byliny, české léčivky, česká země, česká krajina, Šumava, naši krajaní, zní to velmi vlastenecky. Má to vlastně nějaký zvláštní smysl i v tvém přístupu k léčení lidí?

Helena Neumannová: Zcela bez pochyby. Já jsem tady už jednou, když jsme se mohli poprvé setkat s vašimi posluchači, tak jsem tady apelovala na to, že jsem se vlastně začala vracet s pokorou k těm znalostem a našim tradičním slovanským bylinám především proto, že se mi vůbec nelíbilo, jak Evropané utrácí horentní sumy za ajurvědu a za čínskou medicínu. Je to dáno tím, že naše architektura lidského těla je prostě připravená na to, aby jí pomohly primárně naše byliny, které tady rostly tisíce let stejně jako my. A to je prosím potvrzeno vědecky v mnoha světových analýzách.

Já neříkám, také miluji zelený čaj, a zelený čaj tady nerostl, jsou to skvělé antioxidanty a my s ním pracujeme. Ale primárně se snažíme pracovat s ostropestřcem od pana Ošťáda. S rakytníkem z Vysočiny, s břeclovskou mateřídouškou, s levandulí chodouňskou, samozřejmě, klenotem a světovým unikátem, snažíme se lidem ukazovat bylinky, které pomohou nejenom nám, aby se nám lépe dařilo v téhle zemi a budovat z toho lepší a lepší zázemí proto, aby naše děti byly hrdé na to, že rostou v zemi, kde věda jde ruku v ruce s naturopatií a daří se jí excelentně. Ale právě proto, že primárně jim právě tyto byliny mohou pomoci. A protože je tady mnoho zastánců zahraniční medicíny, a tahají nám sem nejenom chemické pilulky, které samozřejmě přichází s těmi obrovskými giganty, s tou farmakomafií, která má takové peníze na reklamu, že málokdo si může jít dovolit jít proti tomu. Ale ona i ta německá tyčinka, sušenka je nakonec levnější, protože jak už jsem jednou zmínila, a řekl to tady i Jirka Syrovátka a další, oni ještě než sklidí, už mají podporu na svém účtu. My nemáme podporu žádnou.

A přesto že jsme biozemědělci, přestože pečujeme o naši půdu, nepouštíme hormony, antibiotika a svinstva do půdy, takže neděláme z našich dětí ADHD autisty, a mohla bych pokračovat dál a dál, přesto musíme bojovat o každou pozornost. Máme malé šance na to udělat dobrý marketing k tomu, abychom tomu člověku vysvětlili, o co jde. Dám příklad. My máme už rok žádost od našich klientů, abychom

udělali větší balení levandule chodouňské k pití čaje. Protože je to proti úzkosti, depresi a nespavosti absolutně tady největší lék, a vůbec šance si pomoci. Já nesmím na té krabičce nic takového říct. Takže musím vymýšlet názvy Stop depresím, nespavosti a úzkosti. Harmonie těla, mysli a duše, well-being a podobné nesmysly, abych vůbec tomu člověku, tomu nebohému Čechovi předala, co vlastně chci dát vlastně na ten stůl.

Martina: Líbí se mi třeba název Z tygra koťátkem, malá nápověda.

Helena Neumannová: Ano, ano. Je to skutečně, až člověk si říká, proboha, co jsem ještě schopna udělat pro to, abych těm lidem pomohla. Nebo představ si, že my máme momentálně ukončený vývoj a výzkum atopických ekzémů, máme excelentní výsledky a strašně se těšíme na to, že uvedeme do měsíce celou řadu a kůru, ale my zase bojujeme s tím, už zase dopředu víme z Vysoké školy chemickotechnologické, kde se ti docenti a docentky smějí a řeknou, jak tohle asi obejdeme? Jak to vymyslíme? Máte nějaký nápad? Vy jste na to dobrá. My vám řekneme, co to umí, a vy to vymyslete. No to ti prostě hlava nebere.

A my se nad tím můžeme smát, ale ono je to spíš k pláči. Já dám takový příklad, je podzim, je to nádherné, my jsme si sami požádali na dostavení manufaktury, kterou jsme dostavili v lednu letošního roku, na 25 miliónovou haluz jsme si požádali 2,5 miliónu Státní zemědělský intervenční fond, a teď poslouchej dobře, Martinko, 2021 nám byla schválena dotace. Je říjen 2023 a my máme 68 pokynů v naší datové schránce, abychom ještě doložili nějaké dokumenty.

Martina: Oni četli Jana Ámose Komenského, že veškeré kvaltování toliko pro hovado dobré jest, a proto jsou...

Helena Neumannová: Hezky to říkáš.

Martina: Bdějí a rozhodně nechtějí neposlechnout.

Helena Neumannová: Ano.

Martina: Takže 68. pokus...

Helena Neumannová: Šedesátý osmý pokyn, poté, co mi paní – nejmenovaná dáma ze Státního zemědělského intervenčního fondu – zavolala, že se bude muset jet podívat, proč jsme koupili ty levnější trámy, a ne ty dražší trámy, že přijede asi víckrát, jestli nám to nevadí, tak jsem řekla, tak to vás bohužel musím obeznámit s tím, že nepřijedete, protože my na vás nemáme čas. Přijedete jednou, podíváte se na trámy a odejdete. Pokud chcete přijet víckrát, můžete přijet jako host a zaplatit si to. Nashledanou.

Martina: Hmm, ty si umíš dělat přátele.

Helena Neumannová: Ano, ano.

Chybí nám větší hrdost na domácí produkci a vědomí, že si tak navzájem můžeme i pomoci, soused sousedovi, či krajan krajanovi

Martina: Ale v každém případě těmto úředníkům se říká děti slunce, protože vylízájí ze svých kanceláří vždy, když je hezké počasí. A pak chodí a kontrolují a kontrolují. Ale, prosím tě, řekni mi jednu věc, když tedy tak vlastenecky hájíš veškeré naše luhy, háje, lesy a samozřejmě rostliny, bylinky, trávy, a to podloží a taky naši vodu a naše staré technologie zavedené, tak proč existovaly vlastně po celá staletí, po celý raný středověk všechny ty hedvábné stezky a jantarové, které mají sice jméno po hlavním zboží, ale přesto se jimi přepravovalo koření, bylinky, které tady byly moc vzácné a nejenom pro svoji chuť, ale třeba pro svoji léčivou moc, ať už to byl antiseptický hřebíček, nebo černý kmín a kurkuma, nebo třeba zázvor, tak proč si myslíš, že už tehdy lidé, kteří mnohem více s tou půdou byli spjatí, tak pohlíželi po něčem onačejším?

Helena Neumannová: Ano. Je to naprosto přirozený pud našeho lidstva. Vždycky toužíme po tom, co nemáme, a vždycky máme pocit, že co není naše, může být ještě lepší. Já bych skoro řekla, existují milióny pohádek o tom, viz zlatá rybka, že jo, rybářka, která neví, co by, je to jakási 13. komnata, kterou my vždycky musíme otevřít, a ta chuť objevovat je přirozeně v nás. Já proboha neříkám, protože sama jsem procestovala kus světa a učila se s obrovskou pokorou, abychom neobjevovali. Abychom nedávali šanci i novým věcem a tak dále.

Mně jenom přijde, že když jsme v situaci, kdy tato země neskutečně trpí tím, že všichni víme, že produkujeme nejvíce energie, nejvíce elektrické energie v Evropě a máme nejdražší energii na světě, kdy tato země má špičkovou vědu, špičkové vědce, špičkové lékaře, a přesto se nám nedaří do šesti měsíců získat termín operace, kdy máme fantastické potraviny a fantastické producenty nápojů, a přesto sem vozíme věci z Polska, a máme pocit, že jsou lepší, já neříkám, že se nemáme rozhlížet, objevovat, cestovat a poznávat. Naopak.

Já jenom říkám, že když je potřeba se semknout a pomoci si vzájemně, tak právě ta cesta, jak pomoci sám sobě a zároveň tomu krajanovi, tomu sousedovi, který zrovna postavil penzión na Šumavě, a je tam krásně, to znamená, můžu jet jednou do toho Egypta, nikoliv třikrát za léto, a podruhé můžu jet k tomu krajanovi, to je ta cesta. Já jenom říkám, podívejme se na Rakušany, kteří po covidu odmítali jakoukoliv tyčinku, nebo sušenku, nebo blbý nápoj, promiňte mi to slovo, z jakékoliv jiné země než z rakouské. Protože oni řekli, ne, nám se nedaří, my jsme po covidu vyhladovělí, naše ekonomika šla do háje, a my budeme kupovat rakouskou tyčinku. No, Čech prostě vzal peníze, a odjel okamžitě do zahraničí, aby tam utratil všechny našetřené peníze, protože byl vyhladovělý po moři. Neříkám, jedte, jedte ale jednou, vždyť jednou za ty prázdniny můžete jet někde tady u nás.

Cpeme i do dětí produkty farmakomafie, přitom máme v Evropě úžasné přírodní látky s preventivními účinky, ale unijní legislativa je upozaduje

Martina: A teď se pojd'me vrátit tedy, jak nás může vlastenectví a vlastenecký přístup k naší zemi, bylinám, ke krajině, jak nás může uzdravit? Jak mnohé z nás může vrátit teď na podzim do hry?

Helena Neumannová: Hm, tak určitě všichni víme, že na podzim je potřeba pracovat s mikrobiomem. Dneska už se to smí říkat nahlas, tedy s naší imunitou, na mikrobiom je fantastický právě ostropestřec mariánský. My jsme jedni z největších producentů a v biokvalitě máme právě rodinu Ošřádalových, my máme úžasný ostropestřec mariánský s levandulí chodouňskou, takže pracujeme i s nervovou soustavou i s imunitou. Máme tady rakytníková pole. Máme fantastický rakytník v biokvalitě, opět, je to vysoce léčivá bylina, která patřila k podzimnímu období. Máme tady šípek. Šípek je něco neuvěřitelného, máme lípu na nachlazení. Vždyť znovu se píše o tom, že se sem vrátil covid v jakýchsi formách. Ok, proč si nevaříme lipový čaj? Proč nepracujeme s prevencí?

A teď mi dovol, abych se vrátila k článku, který minulý týden zatřásl s celou Českou republikou, kdy se nahlas otevřeně řeklo, na což tedy apelujeme my, naturopaté a psychoterapeuté a psychologové a psychiatři, již dva roky, 40 % a více devátáků trpí depresemi a úzkostmi. Co s tím budeme dělat? Co budeme dělat s tím, že naše děti ve dvaceti letech jsou vyhořelé, že naše děti nejsou schopné produkovat práci, nejsou tedy schopní budovat ekonomicky a společensky silnou komunitu lidí, nebo společnost, stát, cokoliv, jak s tím budeme pracovat? Konečně se mluví to tom, že je potřeba pracovat s prevencí a je opravdu potřeba pracovat s péčí o tyto děti, protože tím, že jim dáme zobat jako lentilky xanax, tím opravdu z nich neuděláme hotového člověka, který funguje.

A teď si vezmi, teď stříh, je tady klenot, levandule chodouňská, která prokazatelně na základě výzkumů dokáže obnovit tvorbu neuronů a neurotransmiterů, zhojit nervová vlákna a neuropeptidy, a dokáže

nejenom těmto dětem, ale i dospělým pomoci. A my stojíme v Evropské unii, máme legislativu Evropské unie, a my bychom mohli být neskutečná symfonie, orchestr, léčby dětí a dospělých v celé Evropě, a my to nesmíme říct.

Martina: Protože se vždy zde najdou tací, kteří řeknou, no jo, jak chcete s tou kytkou zabránit děcku v sebevraždě? Jak chcete s tou kytkou zabránit děcku, aby neskočilo pod auto?

Helena Neumannová: Je to úplně jednoduché. Já si tady pomůžu takovou pomůckou, pan Eric Candel je profesorem biochemie a biofyziky na Kolumbijské univerzitě. On je autorem nebo vynálezcem synapse. Prokázal, že synapse, která tvoří v podstatě fungování myšlí myslí v jednotlivých orgánech, v jednotlivých pochodech v těle. Doktor Verny nádherně popsal – a navazují tak na Milana Calábka, Honzu Vojáčka, kteří tady vlastně byli přede mnou – nádherně to popsaly prestižní univerzity světa, Pensylvánská, Harvardská, Oxfordská, Švédská, Izraelská, všichni jsme to nastudovali, že skutečně i tvoje ledvina, nebo tvé játro, má svoji mysl, tedy svoje neurony, neurotransmitery a synapse, a svoji paměť. Tedy, stane-li se ti něco s tvým játrem, a ty s tím správně zabojuješ bylinami, případně můžeme i gemmoterapií ze stromů (*gemmoterapie – bylinná léčba, která využívá přípravky na bázi semen, pupenů a mladých výhonků rostlin, tj. zárodečných tkání – zejména stromů a keřů*), opět naše Jarmilka Podhorná, Češka, slavná, tak v ten moment to játro nejenom že se uzdraví bez nežádoucích účinků a závislostí, ale ono, až příště přijde jakýkoliv problém, už ví, co má dělat. Už si dokáže daleko lépe poradit.

Martina: To znamená, že my potřebujeme našim játrům přivodit ztrátu paměti?

Helena Neumannová: Tak trochu, ale ona ta paměť, kterou ono má přes právě ty vzácné buňky neurony, neurotransmitery a synapse, a já říkám i neuropeptidy, protože jsou tam velmi podstatné, tak ono si tu

svou paměť opečovává tak, jak potřebuje. To je ten vnitřní lékař, o kterém nádherně mluví Honza Vojáček, ten vnitřní lékař, kterého my ctíme, jako naturopaté, protože skutečně, pomůžeš-li tomu, že tvoje tělo správně tvoří neurony a dynamicky regeneruje nervovou soustavu, tak proč běhá Clemens Kuby (*spisovatel a režisér, který po pádu ze střechy příčně ochrnul, ale silou vlastní vůle se dokázal uzdravit*)? No, protože tu míchu neřídí mozek, jak jsme si mysleli, ta mícha a ty nohy mají svou mysl a svou paměť. Haleluja!

A my tady pěstujeme bylinu z Central Bohemia, na Barrandien geoparku, která tyto neurony a neurotransmitery obnovuje. Čili je jedno, jestli si dáš blbou tyčinku, nebo si koupíš bio bylinkový čaj s levandulí, abys měla krásné vlasy, pořád fungují tvoje neurony a ty neustále preventivně pracuješ na tom, aby když přijde nějaký problém, aby tvoje tělo zafungovalo.

Všechny příspěvky s Helena Neumannová

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.



Právě teď

Helena Neumannová Díl 2/3

Pro zdravý život musíme vystoupit z role oběti žadonící „Pane doktore, opravte mě“

Další příspěvky autora



Kupředu do minulosti

Helena Neumannová

Co je biokvalita? Půda, voda, kuře, kráva bez antibiotik a hormonů. Mrkev i okurka pak mají jinou chuť, a léčí

21.5.202330 min

Díl 1/3

Text Přehrát

28.5.202327 min

Díl 2/3

Text Přehrát

4.6.202338 min

Díl 3/3

Text Přehrát